

‘Eindelijk werd ik helemaal wakker’

De klap is verwerkt maar nooit vergeten. ‘Waarom zou je die cursus doen’, klonk het uit de mond van die toenmalige vriend, ‘dat is overbodig. Over vier jaar loop je toch achter een kinderwagen.’

Het was een weksignaal van het harde soort, erkent oprichter en directeur Marjolein Hins van het netwerkbedrijf Q-Search. ‘Ik wist niet wat ik hoorde. Ik had van huis uit niet geleerd om assertief te zijn, maar toen was ik heel snel weg.’

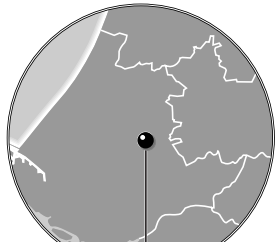
Weg uit Gouda bijvoorbeeld, waar ze, naast haar vijfdaagse werkweek, op donderdagavond, het weekend en in de vakanties haar vriend hielp in de snackbar, die — hoewel nooit zo uitgesproken — de basis van hun bestaan zou moeten worden. ‘Ik heb voor dat werk nooit een cent gehad of gevraagd’, zegt Hins nog altijd met verbazing. ‘En wel meebetalen aan ons appartementje in Noordwijk. Ik was zo ontzettend naïef.’

Het was de uitkomst van een hele normale jeugd in een omgeving waarin elkaar helpen vooropstond. Thuis in Oegstgeest was haar vader zelfstandig verkoper van wijnen en moeder secretaresse. In de avonden stond het stencilapparaat van de sportclub op tafel

DE BRON VAN

Marjolein Hins

41 jaar, oprichter Q-Search

Gouda

een verzoek om als begeleider mee te gaan met een kamp van de padvinderij kwam nooit tevergeefs. ‘Mijn ouders hebben mij opgevoed met de stelregel dat je mensen niet moet belazeren’, zegt Hins. ‘Niet voor een gulden, niet voor tien, niet voor honderd of duizend of alles wat daarboven zit. En ik ben ze daar dankbaar voor.’

Snackbar

De koude douche in de Goudse snackbar en de daaropvolgende verhuizing waren niet genoeg om haar wakker te houden, zo oordeelt Hins met wijsheid achteraf. De weg die zij na het behalen van het vwo-diploma met een vervolopleiding Schoevers was ingeslagen, was nog lang niet ten einde.

Na haar eerste baan bij het kleine, Leidse, internationale handels-

Tien banen had Marjolein Hins nodig om erachter te komen wat ze echt wilde. Het antwoord bleek haar eigen netwerkbedrijf Q-Search. ‘Ik wil de tevredenheid in Nederland verbeteren zonder in de politiek te gaan » Rob van 't Wel

huis in compressoren en sloophamers volgen de banen elkaar in rap tempo op. In de avonden worden boekhoud- en financieelmanagementdiploma's gehaald. De inspanningen betalen zich terug in banen en geld.

Belangrijker is de ervaring aan verschillende bedrijfsculturen. Het heeft haar inzichten verrijkt, al zou ze daar pas later achter komen. Zelfs het dieptepunt bij die ene werkgever zou ze om die reden niet hebben willen missen. ‘Die baas was een echte psychopaat’, blikt ze terug. ‘Hij probeerde de mensen als marionetten te besturen. Nog jaren later was ik op Cuba op vakantie en droomde ik van die baas in een Fidel Castro-outfit. Mijn God, dacht ik, het was heel erg.’

Bont

Zo bont is het niet als ze — na onder andere holdingadministrateur bij Rodamco te zijn geweest — opnieuw een baan in Gouda vindt; ditmaal wel betaald, want naïef blijf je niet eeuwig.

Hins werd aangenomen bij Auto Lease Holland als hoofd financiën. Ze valt er midden in een reorganisatie die tot doel heeft een cultuuromslag te bewerkstelligen. De spanning en daarmee onlosmakelijk verbonden bedrijfspolitieke spelletjes eisen hun tol. ‘Ik zat op de rand van een burn-out. Zo kan je echt niet met mensen omgaan.’

Het is de aanleiding om in stilte op zoek te gaan naar een nieuwe werkgever. Daarbij komt dat ze zeker weet weggeorganiseerd te worden, alhoewel haar baas daarover zwijgt. Wat volgt zijn onderhandelingen over een vertrekpremie, die uiteindelijk op vier maanden salarissen uitkomt. En dat terwijl ze zelf al weet meteen bij een nieuwe baas aan de slag te kunnen. ‘Je moet de taal spreken om je verstaanbaar te maken’, zegt ze met nauwelijks verholten trots, die haar overeind hield. ‘Soms werken dingen kennelijk zo.’

De tweede zeperd in Gouda betekent meteen een keerpunt in haar leven. ‘Ik stond voor de keuze boos blijven of er iets mee doen’, vertelt Hins. ‘Vervolgens ben ik gaan lezen over bedrijfsorganisatie, over psychologie, zelfontwikkeling, spiritualiteit — maar dat laatste vind ik een rotwoord, er hangen helaas veel negatieve labels aan. Ik spreek liever over bewustwording. In twee jaar tijd heb ik voor mijn gevoel drie studies gedaan. Ik kon

Marjolein Hins: ‘Ik was zo ontzettend naïef.’

FOTO: PETER HILZ

eindelijk alles wat ik bij al die werkgevers had meegemaakt in perspectief plaatsen. Eindelijk werd ik helemaal wakker.’

En Hins kwam tot nog een conclusie. ‘Ik kwam erachter dat mijn geluk samenhangt met zowel mijn werk als mijn relatie. En dat het voor mij op deze manier niet langer ging werken. Ik had het gehad met die financiële banen en wilde iets met mensen gaan doen. Maar ja, bedrijven willen daar papertjes voor zien, dus zo gemakkelijk was dat niet. Bovendien vond mijn man het, dacht ik, helemaal niets dat ik een baan zou nemen die financieel zoveel minder zou opbrengen en daarmee zoveel meer risico met zich mee zou brengen.’

Hartenwens

De nieuwe overtuiging brengt wel een aantal stinkende conclusies met zich mee. Het huwelijk wordt beëindigd en een nieuwe ‘mensenbaan’ gezocht. ‘Mijn overgrootmoeder was de eerste bewust ongehuwde moeder van Nederland’, zegt Hins. ‘Kennelijk heb ik daar toch iets van meegekregen.’

Gelukkig komt de bevestiging van de juistheid van die keuzes al snel. Op zoek naar een nieuwe, passende baan komt Hins in dienst bij arbeidsmarktbemiddelaar PCI uit Nieuwegein. Ze begint met een salaris dat f 2000 lager ligt dan ze gewend is. Maar door haar succesvolle optreden in de eerste zes maanden zit ze voor het einde van het jaar weer op haar oude bedrag.

‘Het was voor mij het bewijs dat je altijd je hart moet volgen’, zegt ze. ‘Dan komt alles goed.’ Als er iets later een rel uitbreekt over het salaris van de nieuwkomer is het haar duidelijk dat ze definitief genoeg had van de starre structuren van oude bedrijven.

‘Schiet mij maar in de feestverlichting, dacht ik. Het was voor mij het sein om een “nieuwetijdbedrijf” te starten en me vol te storten in verschillende maatschappelijk betrokken netwerken. Over het doel daarvan had ik geen twijfel: ik wilde de tevredenheid in Nederland verbeteren zonder in de politiek te gaan. Q-Search is in de tuin van mijn Ienieminie-huisje in Leerdam geboren. Met drie partners zijn we van start gegaan.’

Het netwerkbedrijf, dat zich richt op de vernieuwing van organisaties, heeft inmiddels 62 partners. Als het nodig is kan de organisatie zelfs driehonderd mensen mobiliseren en er is een heel betrokken netwerk daarbuiten. Oprichter Marjolein Hins voelt zich er helemaal thuis. ‘Ik ben een mensenmens’, stelt ze. ‘Ik hou van mensen, innovatie en lijntjes verbinden. Daar ben ik nu de hele dag mee bezig.’

